

VII ZAKLJUČAK

Medijska scena u Srbiji u 2010. godini nastavlja da se suočava sa istim problemima sa kojima se suočavala i u prethodnom periodu. Ovih problema je sve više, a rešenja se i dalje ne naziru. Izvršna vlast nastavlja da se oglašava čak i o obaveze koje je sama sebi predvidela, na primer akcionim planom usvojenim uz Strategiju digitalizacije. Istovremeno, političari kao ključni problem percipiraju neodgovorno izveštavanje pojedinih medija, a kao pozitivne pomake na medijskoj sceni doživljavaju one koji su posledica usvajanja akata koji, po mišljenju struke, krše ustavom i ratifikovanim međunarodnim izvorima zajemčene slobode i prava. U ovom izveštaju citirana izjava ministra kulture Nebojše Bradića, po kojoj je najznačajniji problem u medijskom sektoru izostanak ili manjak odgovornosti prema javnosti i javnoj reči, a izmenjeni Zakon o javnom informisanju podsticajan za uređenje medijskog prostora, to upravo i potvrđuje. Ovakav pristup za svoj rezultat ima da se, umesto novinarskih udruženja i sudova u najdrastičnijim slučajevima, ukazivanjem na negativne pojave i disciplinovanjem medija bavi izvršna vlast. Istovremeno, poslovima kojima bi izvršna vlast trebalo da se bavi, a koji se odnose na kreiranje povoljnijeg okruženja za delovanje medija, koje bi omogućilo punije ostvarivanje osnovne funkcije medija u demokratskom društvu, niko se ne bavi. Umesto uvažavanja funkcije medija kao prenosilaca informacija i ideja o političkim i drugim pitanjima u oblastima od javnog interesa, kao sredstava za upoznavanje sa društveno relevantnim idejama i stavovima i stvaranje mišljenja o tim idejama i stavovima, medijima se pristupa kao sektoru kome generalno treba disciplinovanje i ništa osim disciplinovanja. Isto je vidljivo u svim sektorima, od regulatornog do rešavanja pitanja privatizacije lokalnih i regionalnih javnih medija. Gotovo osam godina nakon usvajanja zakona kojima je privatizacija lokalnih i regionalnih javnih medija predviđena kao obavezna i oročena, ovaj posao je ne samo i dalje nedovršen, nego čak izložen krajnje neodgovornom preispitivanju. Agencija za privatizaciju ostavljena je da sama rešava probleme izazvane neuspešnim privatizacijama, da istovremeno i zaključuje nove i raskida stare privatizacione ugovore. Pri tome, potenciraju se neizmirene obaveze kupaca medija u procesu privatizacije prema državi, a zanemaruje problem neizmirenih obaveza prema zaposlenima kojima se duguju zarade i ne uplaćuju doprinosi i posebno zanemaruje pitanje poštovanja profesionalnih standarda. I ovde se još jednom suočavamo sa percepcijom medija kao industrije čija je primarna funkcija punjenje državnog budžeta, a ne informisanje o stvarima o kojima javnost ima interes da zna.